

opkræver hos Befolkningen for de Tjenester, de udfører for den. For Transport af en vis Mængde Korn fra Amerika til Skandivien betales den 26. Maj 1914 2 sh. 6 d., i Januar 1916 betales 8 Gange saa meget. Der betales i Begyndelsen af Aaret 1914 4 sh. for Transport af en Ton Kul fra England til Danmark, der betales i Januar 1916 mere end 5 Gange saa meget. Saaledes er det under Kapitalismens Herredømme. Vi falder ikke om af Forundring derover, for vi vidste, da Kri-gen udbrød, at Situationen vilde blive udnyttet paa denne Maade. Men da Tilstanden er en saadan, er der heller ingen som helst Grund til Forargelse over, at man søger at tage Bidrag til Samfundshusholdningen fra den Gruppe af Medborgere, som har de ekstraordinære Chancer for Berigelse. Man tager disse Bidrag, alt efter som Interesser og Magtforhold har skaffet sig Indflydelse paa Lovgivningen. Jeg havde unægtelig hellere set, om man som Følge af denne stadige Stigning af Fragterne var skredet til at iværksætte Samfundsdrift paa dette Omraade, og denne Vej staar da ogsaa fremdeles aaben. Hvis Forholdene skulde blive utaalelige for Dampskibsrederne og Dampskibsaktionærene, er den Vej fremdeles aaben, at Samfundet kan overtage Driften af Dampskibe, og hertil kan jeg med det samme tilsige mit Partis Medvirkning. Jeg antager imidlertid, det ikke bliver saa galt for Dampskibsrederne og Aktionærene. De klarer sig vel, selv om dette Lovforslag gennemføres. Jeg har i hvert Fald det Haab, jeg ser jo nødig mine Medmennesker komme i Nød.

Jeg kan saaledes tilsige mit Partis Tilslutning til Lovforslagets Principper, og jeg ser heller ikke noget frastødende i Lovforslagets Enkeltheder. I Forhold til de Forhøjelser, som Rederne har foretaget af Fragten, forekommer det mig, at det Bidrag, man ved dette Lovforslag vil udskrive til Samfundshusholdningen, egentlig er beskedent, og jeg erkender, at man, naar det bestaaende Samfundssystem overhovedet skal bevares, naturligvis maa tage visse Hensyn til de større Forsikringsudgifter og andre Udgifter, som Tilstandene har medført. Men dette er, saa vidt jeg kan skønne, ogsaa sket Fyldest i Lovforslaget. Herved være imidlertid ikke sagt, at vi mener, der ikke kan foretages Ændringer i Lovforslaget. Rimelige og fornuftige Forslag bør naturligvis drøftes og overvejes, og vi vil tage alt muligt Hensyn til Ønsker, der gaar ud paa at for-

bedre Lovforslaget. For saa vidt man maatte foretrække at komme til et andet System, nævner jeg, at man har tidligere paa kompetent Sted drøftet Spørgsmaalet om Fastsættelse af Maksimalfragter og Pligten for Rederne til at levere den for Landet fornødne Tonnage. Der er intet til Hinder for, at vi atter kan gaa over til at drøfte dette Princip. Ogsaa dertil skal vi være villige.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) vendte sig imod forskellige af Lovforslagets Enkeltheder. Navnlig opholdt det ærede Medlem sig over, at det var Bruttoafgiften, man vilde gøre bidragspligtig. Det forekom mig imidlertid, da jeg hørte det ærede Medlem, at det, han sagde som Indvendinger mod Bruttoafgifterne, netop var et Forsvar for Bruttoafgifter paa dette Omraade, det forekommer mig, at netop paa dette Omraade er Afgifterne saa vel som selve Fragterne i høj Grad af den Art, at de lader sig vælte over paa Forbrugerne, saa at de kommer til at virke som en Art Skat. Men i øvrigt forstod jeg ikke rigtigt det ærede Medlems stærke Indvendinger mod Bruttoafgifterne. Vi er aldeles ikke ukendte med Bruttobeskatningen. Det store Flertal af Borgerne bliver beskattet af deres Bruttoindtægt, der er intet Fradrag for den almindelige Beskatning af anden Art end det, der ogsaa er i dette Lovforslag, og den rammer dog det store Flertal af Samfundets Medlemmer. Jeg minder videre om, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) selv — det er ikke saa længe siden — som Finansminister forelagde et Skattelovforslag, der gennemførtes, om Beskatning af Tobaksavl, og det var ikke blot Bruttobeskatning, som der der var Tale om, men ogsaa Arealbeskatning, et System, der er saa forkasteligt, som noget overhovedet kan være paa det Omraade. Men det ærede Medlem har saaledes ikke været ukendt med Beskatningsformer af den Art og har heller ikke været bange for at bringe dem i Anvendelse, naar han mente, at det tjente de Interesser, han da stod som Følkæmper for. Heller ikke er Systemet ukendt paa andre Omraader. Jeg nævner saaledes, at den Overenskomst, der i sin Tid fandtes mellem det private Sporvejsselskab i København og Kommunen, ligeledes gik ud paa, at det Bidrag, Selskabet gav til Kommunen, var af Bruttoindtægten. Det forekommer mig, at man, naar man endelig skal ind paa denne Form for Bidragsydelse, af visse Grunde, som